A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2017. július 18.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A BYRON európai uniós ábrás védjegy bejelentése – A korábbi lajstromozatlan BYRON védjegy – Viszonylagos kizáró ok – A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdése – A common law szerinti jellegbitorlási keresetre (action for passing off) vonatkozó szabályrendszer – »Goodwill« – A korábbi jog megszerzésére és folyamatos fennállására vonatkozó bizonyíték”

A T-45/16. sz. ügyben,

Nelson Alfonso Egüed (lakóhelye: Madrid [Spanyolország], képviseli: N. Fernández Fernández-Pacheco ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: J. Ivanauskas, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Jackson Family Farms LLC** (székhelye: Santa Rosa, Kalifornia [Amerikai Egyesült Államok]),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Jackson Family Farms és az N. Alfonso Egüed közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. november 16-án hozott határozata (R 822/2015-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, V. Valančius és U. Öberg (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2016. február 1-jén benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2016. április 1-jén benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a Törvényszéknek a felekhez intézett írásbeli kérdésére, és a Törvényszék Hivatalához 2017. február 14-én és 15-én benyújtott, ezen kérdésekre adott válaszokra,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel arra, hogy a felperes és az alperes az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő három hetes határidőn belül nem kérte tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – a Törvényszék eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A jelen ügy azzal a kérdéssel kapcsolatos, hogy az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) egy fellebbezéssel megtámadott határozatban helyesen állapította-e meg azt, hogy a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának joga – feltételezett módon – lehetővé teszi valamely európai uniós védjegy lajstromozása ellen felszólaló fél számára azt, hogy kérje a későbbi védjegy használatától való eltiltást az Egyesült Királyság bíróságai előtt, a megjelölés bitorlására alapított keresettel (passing off). Az ügy többek között felveti azt a kérdést, hogy mi tekintendő a korábbi jog – jelen esetben a „goodwill” (ügyfélkört vonzó erő) – megszerzésének és folyamatos fennállásának értékelése szempontjából releváns időpontnak.

A jogvita előzményei

2 2012. január 23-án a felperes, Nelson Alfonso Egüed, európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmet terjesztett elő az EUIPO-nál, az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) alapján.

3 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

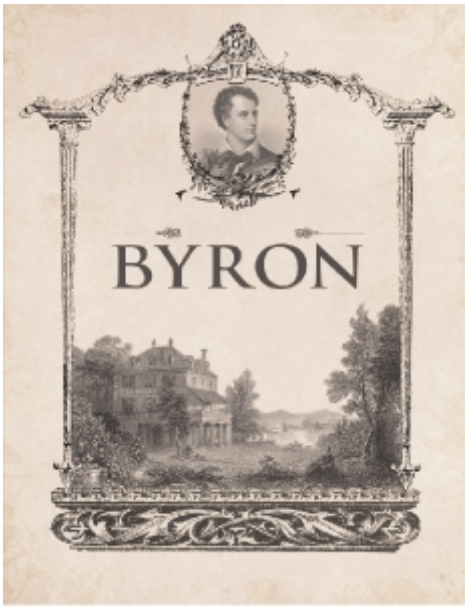

4 A védjegybejelentést – többek között – a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, amelyek ezen osztály tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg: „Borok és alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)”.

5 Az európai uniós védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2012. március 21-i 56/2012. számában hirdették meg.

6 2012. június 21-én az amerikai jog hatálya alá tartozó Jackson Family Farms LLC felszólalást nyújtott be a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján a bejelentett védjegynek a fenti 4. pontban említett áruk vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.

7 Az EUIPO előtti eljárás során tett árujegyzék-korlátozást követően a felszólalás a kereskedelmi forgalomban borok jelölésére használt, korábbi lajstromozatlan BYRON védjegyen alapult.

8 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott okok a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében említett okok voltak, az Egyesült Királyság joga szerinti jellegbitorlás (passing off) bűncselekménye címén.

9 2015. február 27-én a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak.

10 2015. április 24-én a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozatával szemben.

11 2015. november 16-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést.

12 A fellebbezési tanács közelebbről azt állapította meg, hogy a Jackson Family Farms által szolgáltatott bizonyítékok elegendőek voltak annak bizonyítására, hogy a lajstromozatlan BYRON védjegyet a kereskedelmi forgalomban használták, és e használat terjedelme nem csupán helyi jelentőségű volt.

13 A fellebbezési tanács ezenfelül megállapította, hogy az említett bizonyítékok, együttesen vizsgálva, azt támasztották alá, hogy a Jackson Family Farms jelentős kereskedelmi tevékenységet folytatott a BYRON márkanév alatt értékesített borokat illetően a releváns időpontban, és ennek következtében „goodwillre” tett szert.

14 Ezenfelül a fellebbezési tanács teljes mértékben egyetértett a felszólalási osztály azon megállapításával, miszerint figyelemmel a szóban forgó áruk azonosságára és a szóban forgó megjelölések között fennálló hasonlóságokra, a felperes árui összetéveszthetők a Jackson Family Farms áruival.

15 A fellebbezési tanács végül azt állapította meg, hogy a jelen esetben a megtévesztő bemutatás sérelmet okozhat, abban az értelemben, hogy a Jackson Family Farms az értékesítésben veszteséget szenvedhet el, hiszen a fogyasztók tévedésből a felperes áruit vásárolhatják meg, azt gondolván, hogy azok a Jackson Family Farmstól származnak.

A felek kereseti kérelmei

16 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– adjon helyt az európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmének a 18., 25. és 33. osztályba tartozó összes áru tekintetében;

– a Jackson Family Farmsot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

17 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a hatályon kívül helyezés iránti keresetet teljes egészében utasítsa el;

– a felperest kötelezze az EUIPO részéről felmerült költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felperes kérelmei második részének elfogadhatóságáról

18 A felperes kérelmeinek második része úgy érthető, mintha a felperes azt kérné, hogy a Törvényszék változtassa meg a megtámadott határozatot úgy, hogy annak alapján a bejelentett védjegyet lajstromozzák.

19 Márpedig az EUIPO-nak az e tárgyban hatáskörrel rendelkező szervezeti egységei nem hoznak az európai uniós védjegy lajstromozásának megállapítására olyan formális határozatot, amely fellebbezés tárgya lehetne. Következésképpen a fellebbezési tanácsnak nincs hatásköre az olyan kérelem elbírálására, amely arra irányul, hogy lajstromozzon valamely európai uniós védjegyet.

20 E körülményekre tekintettel a Törvényszéknek sem feladata, hogy olyan megváltoztatási kérelemről határozzon, amelynek tárgya, hogy ilyen értelemben módosítsa a fellebbezési tanács határozatát (2009. június 30-i Securvita kontra OHIM [Natur-Aktien-Index] végzés, T-285/08, EU:T:2009:230, 17. és 20–23. pont; 2011. december 15-i Mövenpick kontra OHIM [PASSIONATELY SWISS] ítélet, T-377/09, nem tették közzé, EU:T:2011:753, 11. pont; 2013. november 28-i Vitaminaqua kontra OHIM – Energy Brands [vitaminaqua] ítélet, T-410/12, nem tették közzé, EU:T:2013:615, 17. pont).

21 Következésképpen a felperes kereseti kérelmeinek második részét, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

22 A kereset alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

Előzetes észrevételek

– A hivatkozott megjelölésre irányadó tagállami jogra való visszautalásról

23 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében valamely lajstromozatlan védjegy jogosultja akkor terjeszthet elő felszólalást valamely európai uniós védjegy lajstromozásával szemben, ha e lajstromozatlan védjegy eleget tesz négy feltételnek. A lajstromozatlan védjegyet a kereskedelmi forgalomban kell használni; e használatnak a helyi jelentőségűt meghaladó mértékűnek kell lennie; a védjegyre alkalmazandó tagállami jog szerint a védjegyhez fűződő jogokat az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál korábban kell megszerezni; végezetül az e védjegyhez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.

24 E feltételek kumulatív feltételek, ily módon, ha egy védjegy nem felel meg e feltételek valamelyikének, akkor a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett kereskedelmi forgalomban használt lajstromozatlan védjegy meglétére alapított felszólalás nem lehet eredményes (2009. június 30-i Danjaq kontra OHIM – Mission Productions [Dr. No] ítélet, T-435/05, EBHT, EU:T:2009:226, 35. pont).

25 Az első két feltétel, vagyis a korábbi védjegy használatára és a használat jelentőségére vonatkozó feltétel magának a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a szövegéből következik, ily módon azt az uniós jog fényében kell értelmezni.

26 A 207/2009 rendelet tehát a megjelölések használata és jelentősége tekintetében egységes szabályokat állít fel, amelyek megfelelnek az e rendelet által bevezetett rendszer alapját képező elveknek (2009. március 24-i Moreira da Fonseca kontra OHIM – General Óptica [GENERAL OPTICA] ítélet, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 33. pont).

27 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében szereplő „ha az irányadó […] tagállami jogszabályok szerint” mondatrészből azonban az következik, hogy az e rendelet által előírt két másik feltételt, az előbbiektől eltérően, a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jog által megállapított kritériumokra tekintettel kell értékelni.

28 A felperes „meglepőnek” tartja a tagállami jogszabályokra való visszautalást, és úgy véli, hogy a külföldi jogszabályok alkalmazása a felekkel szembeni „pártatlanság terén szakadást” okoz.

29 Márpedig, egyrészt a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jogra történő ezen utalás indokolt, tekintettel arra, hogy a 207/2009 rendelet elismeri annak lehetőségét, hogy az európai uniós védjegyrendszeren kívüli megjelölésekre valamely európai uniós védjeggyel szemben hivatkozni lehessen. Ennélfogva kizárólag a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó tagállami jog alapján állapítható meg, hogy e megjelölés korábbi-e az európai uniós védjegynél, és hogy ez indokolhatja-e a későbbi védjegy használatának megtiltását (2009. március 24-i GENERAL OPTICA ítélet, T-318/06–T-321/06, EU:T:2009:77, 34. pont).

30 Másrészt, megjegyzendő, hogy több elem is annak biztosítását szolgálja, hogy e visszautalás megfeleljen a hatékony bírói jogvédelem elve követelményeinek.

31 Először is, a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének megfelelően az EUIPO előtti eljárásban a felszólalóra hárul annak bizonyításának terhe, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének b) pontja címén hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó tagállami jog szerint e megjelölés alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát. A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott nemzeti szabályozás és az érintett tagállamban hozott bírósági határozatok alapján a felszólalónak kell bizonyítania azt, hogy a szóban forgó megjelölés a hivatkozott tagállam jogának hatálya alá tartozik, és hogy annak alapján megtiltható a későbbi védjegy használata (2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 188–190. pont).

32 A jelen esetben tehát annak bizonyításának terhe, hogy az irányadó tagállami jog szerint a hivatkozott megjelölés jogot biztosít a jogosultja számára arra vonatkozóan, hogy megtiltsa a későbbi védjegy használatát, a felszólalóra hárult.

33 Ezenfelül az EUIPO és a Törvényszék megvizsgálhatják a felszólaló által az e nemzeti jog tartalmára vonatkozóan őt terhelő bizonyításfelvételre tekintettel előterjesztett bizonyítékok relevanciáját (lásd analógia útján: 2014. március 27-i OHIM kontra National Lottery Commission ítélet, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 41. pont).

34 Ily módon tehát az EUIPO hatáskörrel rendelkező szervezeti egységeinek – amelyeknek e tárgyban először kell dönteniük – nem csupán a felszólaló által bemutatott módon ismertetett nemzeti jog puszta validálására korlátozódik a feladata. Az EUIPO hivatalból is tájékozódhat az érintett tagállam nemzeti jogáról, amennyiben az erre vonatkozó információk szükségesek a hivatkozott felszólalási ok alkalmazási feltételeinek, különösen pedig az előadott tények valóságtartalmának vagy a benyújtott iratok bizonyító erejének a megítéléséhez (lásd analógia útján: 2014. március 27-i OHIM kontra National Lottery Commission ítélet, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 43. és 45. pont; 2017. április 5-i EUIPO kontra Szajner ítélet, C-598/14 P, EU:C:2017:265, 36. pont).

35 Ami a Törvényszéket illeti, amely később az ügyben a hatékony bírósági felülvizsgálatot gyakorolja, neki e hatékony felülvizsgálat gyakorlása céljából a benyújtott okiratokon felül ellenőrizni kell tudnia a felszólaló által hivatkozott jogszabályok tartalmát, alkalmazási feltételeit és hatályát (lásd analógia

útján: 2014. március 27-i OHIM kontra National Lottery Commission ítélet, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 44. pont; 2017. április 5-i EUIPO kontra Szajner ítélet, C-598/14 P, EU:C:2017:265, 38. pont). A bírósági felülvizsgálat elveszítené lényegi tartalmát, ha az uniós bíróságnak be kellene érnie a felszólaló által benyújtott dokumentumokkal, az alkalmazandó szabályok helytelen alkalmazásának vagy téves értelmezésének kockázata mellett.

36 Még ha esetleg a felszólaló hiányos vagy megtévesztő jellegű iratokat szolgáltatna is az irányadó nemzeti jogra vonatkozóan, emiatt a másik felet nem érheti hátrány, hiszen mind az EUIPO, mind a Törvényszék hivatalból is tájékozódhat az érintett tagállam nemzeti jogáról. Valamely tagállami jog alkalmazása tehát nem okoz a felekkel szembeni „pártatlanság terén szakadást”.

– A helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban történő használat és a „goodwill” közötti kapcsolatról

37 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács arra a következetésre jutott, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében említett első két feltétel – vagyis a korábbi védjegy használatára és annak a helyi jelentőségűt meghaladó mértékére vonatkozó feltétel – teljesült.

38 A felperes nem nyújtott be fellebbezést a megtámadott határozat azon részével szemben, amely azt állapította meg, hogy a Jackson Family Farms lajstromozatlan BYRON védjegyét az Egyesült Királyságban a vitatott védjegy bejelentési napját megelőzően a kereskedelmi forgalomban borok tekintetében használták, és e használat nem csupán helyi jelentőségű volt.

39 A felperes viszont csak egyetlen jogalapot terjeszt elő, a jellegbitorlás bűncselekményének „klasszikus hármasát” képező feltételek egyikére, nevezetesen a „goodwill”-re vonatkozóan.

40 A jogvita tárgya tehát nem a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében foglalt első két feltétel értékelésével kapcsolatos.

41 A jelen esetben így a Törvényszék vizsgálatának arra a kérdésre kell irányulnia, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban helyesen jutott-e arra a következtetésre, hogy az Egyesült Királyság joga feltételezett módon lehetővé teszi a felszólaló számára azt, hogy az Egyesült Királyság bíróságaitól – jellegbitorlási keresettel – a későbbi védjegy használatának megtiltását kérje.

42 A lajstromozatlan védjegy tekintetében irányadó tagállami jog a Trade Marks Act 1994 (az Egyesült Királyság védjegytörvénye), amely 5. cikkének (4) bekezdésében ekként rendelkezik:

„Valamely védjegy nem lajstromozható, ha és amennyiben az Egyesült Királyságban történő használata akadályokba ütközhet:

a) bármely jogszabály (főként a jellegbitorlásra vonatkozó jog [law of passing off]) értelmében, amely oltalmat biztosít a nem lajstromozott védjegy vagy a kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés számára […]”

43 Az Egyesült Királyság védjegytörvényének a nemzeti bíróságok [a House of Lords (Lordok Háza, Egyesült Királyság) Reckitt & Colman Products Ltd kontra Borden Inc. határozata (1990) R.P.C. 341, 406 HL] által értelmezett 5. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy a felszólalónak kell bizonyítania, az Egyesült Királyság joga szerinti jellegbitorlási keresetre vonatkozó jogi szabályrendszernek megfelelően, hogy a három feltétel – azaz először is a lajstromozatlan védjegy vagy a szóban forgó megjelölés által megszerzett „goodwill” (vagyis az ügyfélkört vonzó erő), másodszor a későbbi védjegy jogosultja részéről alkalmazott megtévesztő bemutatás, harmadszor a „goodwill”

sérelme – fennáll (2012. január 18-i Tilda Riceland Private kontra OHIM – Siam Grains [BASmALI] ítélet, T-304/09, EU:T:2012:13, 19. pont; 2015. november 18-i Government of Malaysia kontra OHIM – Vergamini [HALAL MALAYSIA] ítélet, T-508/13, EU:T:2015:861, 32. pont).

44 A fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a Jackson Family Farms által szolgáltatott bizonyítékok, együttesen vizsgálva, azt támasztották alá, hogy ez utóbbi jelentős kereskedelmi tevékenységet folytatott a BYRON márkanév alatt értékesített borokat illetően a releváns időpontban, és ennek következtében „goodwillre" tett szert.

45 A felperes által hivatkozott egyetlen jogalap három részre osztható, amelyek közül az első a lajstromozatlan BYRON védjegy „goodwill"-jének egyesült királyságbeli fennállásával kapcsolatos, a második e „goodwill" megszerzésével, a harmadik pedig a korábbi BYRON európai uniós védjegy oltalmának megszűnésével.

Az egyetlen jogalapnak a lajstromozatlan BYRON védjegy „goodwill"-jének egyesült királyságbeli fennállásával kapcsolatos első részéről

– A Jackson Family Farms által előterjesztett bizonyítékok elégtelenségéről

46 A felperes azt állítja, hogy a Jackson Family Farms által előterjesztett bizonyítékok nem elegendőek az egyesült királyságbeli „goodwill" fennállásának bizonyításához. Közelebbről, a felperes megjegyzi, hogy a Boutinot Ltd bornagykereskedésnek címzett számlák nem a BYRON védjegyet említik, hanem csak a „byr" szót; nem bizonyítják a végső fogyasztók részére történt termékértékesítést, nem tekinthetők pusztán az értékesítést igazoló példáknak, ahogyan azt a fellebbezési tanács vélte, és a Jackson Family Farms által ezenfelül szolgáltatott belső iratok igen csekély bizonyító erővel rendelkeznek.

47 Az EUIPO cáfolja a felperes érveit.

48 Hangsúlyozni kell, hogy a jellegbitorlási kereset által védett jogosultság nem csupán egy szóra vagy egy névre vonatkozik, amelynek harmadik személyek által történő használata korlátozott, hanem magára a vásárlói körre is, amelyet a vitatott használat veszélyeztet (Lord Parker a High Court of Justice [England & Wales], Chancery Division [legfelsőbb bíróság, Anglia és Wales, kancelláriai kollégium]) Burberrys kontra JC Cording & Co Ltd határozatban (1909) 26 R.P.C. 693), hiszen valamely védjegy hírneve képezi az ügyfélkört vonzó erőt és azt a szempontot, amelynek alapján el lehet különíteni a már létező vállalkozásokat a később alapított vállalkozásoktól (2009. június 11-i Last Minute Network kontra OHIM – Last Minute Tour [LAST MINUTE TOUR] ítélet, T-114/07–T-115/07, EU:T:2009:196, 61. pont; 2010. december 9-i Tresplain Investments kontra OHIM – Hoo Hing [Golden Elephant Brand] ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 101. pont; lásd még: Lord Macnaghten a House of Lords [Lordok Háza] Inland Revenue Commissioners kontra Muller & Co's Margarine határozatban (1901) A. C. 217, 223 HL).

49 A „goodwill" fennállását főszabály szerint főként a kereskedelmi és reklámtevékenység, valamint az ügyfélszámlákra vonatkozó bizonyítékok szolgáltatásával lehet alátámasztani. Az olyan jelentős kereskedelmi tevékenység bizonyítása, amely bizonyos hírnév megszerzéséhez és bizonyos ügyfélkör kialakulásához vezet, általában elegendő a „goodwill" meglétének megállapításához (2010. december 9-i Golden Elephant Brand ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 102. pont; 2015. november 18-i HALAL MALAYSIA ítélet, T-508/13, EU:T:2015:861, 74. pont).

50 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a Jackson Family Farms által szolgáltatott bizonyítékok lehetővé teszik-e a „goodwill" fennállásának megállapítását.

51 Kétségtelen, amint arra a felperes helyesen rámutat, hogy a bizonyítékok egy része irreleváns. Ez elmondható különösen a Cipruson és Luxemburgban található társaságok részére végzett értékesítésekre vonatkozó számlákat illetően.

52 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott megjelöléshez fűződő jog megszerzését illetően a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) pontjában kifejezetten megemlített időbeli kritérium az európai uniós védjegy bejelentésének időpontja (2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 166. pont; lásd még, analógia útján: 2010. december 9-i Golden Elephant Brand ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 98. és 99. pont). A releváns időpont tehát a jelen esetben 2012. január 23-a.

53 Következésképpen a British Airways által kínált borok listája, amelyen szerepel egy „Byron Pinot Noir 2010” megnevezésű bor, és amely 2012 decemberéből származik, szintén nem vehető figyelembe.

54 A Jackson Family Farms által a „goodwill” fennállásának alátámasztásaként szolgáltatott bizonyítékok közül a legrelevánsabbak, időrendi sorrendben, a következők:

– a Boutinot nevű társaság 2010-ből származó egyik katalógusa, amely BYRON márkanév alatt kínál borokat értékesítésre, legalább 25 doboz minimális rendelés esetén (valamint egy dátum nélküli másik katalógus);

– az egyesült királyságbeli Boutinot nevű társaság részére kiállított négy számla, 2011. január és december közötti dátumokkal, összesen nagyjából 45 000 USA dollár (USD) értékben, 728 doboz bor, illetve olyan termékek vonatkozásában, mint például a „09 BYR PN Santa Maria 750 ml 14,6% Alc” megnevezésűek;

– egy 2011 márciusából/áprilisából származó, interneten közzétett borkritika, amely megemlíti a „Byron Pinot Noir 2008”-at;

– a „meetup.com” weboldal 2011. májusi online meghívója a londoni (Egyesült Királyság) Harrods üzletházban tartandó borkóstolóra, amely egy „Byron Pinot Noir” nevű bort reklámoz;

– a 2011. május 1. és június 8. közötti időszakra vonatkozó belső értékesítési jelentés, amely a BYRON márkanevű borokat veszi sorra, összesen 3800 font sterling (GBP) értékben;

– a 2010 szeptemberétől 2011 novemberéig terjedő időszakra vonatkozó belső értékesítési jelentés, a BYRON márkanevű borok értékesítésére vonatkozóan, amely összesen 2130 üveget tüntet fel tételesen, amelyeket többek között éttermek és kiskereskedők (különösen a Harrods üzletház) részére értékesítettek az Egyesült Királyságban; és

– a Harrods üzletház weboldaláról származó (dátum nélküli) „screen shot” felvételek, amelyek BYRON márkanév alatt értékesített borokat mutatnak.

55 A fent említett négy számlát, amelyek a jelen ügyben a legrelevánsabbak, az egyesült királyságbeli Boutinot nevű társaság részére állították ki, és azokat egy egyesült királyságbeli címre küldték el. E számlák így azt bizonyítják, hogy a borokat BYRON márkanév alatt értékesítették az Egyesült Királyságban.

56 A felperes arra hivatkozik, hogy a Boutinot nevű társaság részére kiállított számlák nem említik a BYRON védjegyet, csupán a „byr” szót. Ugyanakkor bevett szokás, hogy az értékesített termékeket a számlákon rövidített formában tüntetik fel, és mivel nem ez az egyetlen bizonyíték a korábbi védjeggyel jelölt borok Egyesült Királyságban történt értékesítéseire, az EUIPO megfelelő módon végezte el a bizonyítékok egészének átfogó értékelését (lásd ebben az értelemben: 2010. december 9-i

Golden Elephant Brand ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 106. és 107. pont). A számlák, a kereskedelmi tevékenységre vonatkozó többi bizonyítékkal együtt értékelve, azt bizonyítják, hogy a borokat BYRON márkanév alatt értékesítették az Egyesült Királyságban.

57 A felperes azt állítja, hogy a Boutinot nevű társaság részére kiállított számlák nem bizonyítják a végső fogyasztók részére történő termékértékesítést, és hogy a Jackson Family Farms nem végzett tevékenységet az Egyesült Királyságban.

58 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Egyesült Királyság bíróságainak állandó ítélkezési gyakorlata szerint a jellegbitorlási keresetet indító félnek bizonyos „goodwill”-lel, azaz ügyfélkörrel kell rendelkeznie az Egyesült Királyságban (a Supreme Court of the United Kingdom [az Egyesült Királyság legfelsőbb bírósága] Starbucks [HK] Ltd és társa kontra British Sky Broadcasting Group Plc és társai ítélete, [2015] UKSC 31). A külföldön letelepedett vállalkozások is rendelkezhetnek „goodwill” -lel az Egyesült Királyságban, ha a termékeikre van kereslet az Egyesült Királyságban, és e keresletet ki tudják elégíteni (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 1–17. és 3–93. pont.). A High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (legfelsőbb bíróság [Anglia és Wales], kancelláriai kollégium) SA des Anciens Établissements Panhard és Levassor kontra Panhard Levassor Motor Co határozatának ([1901] 18 R.P.C. 405) alapját képező ügyben például a felperes termékeinek egy harmadik fél általi eladását, valamint azoknak egyesült királyságbeli lakosok általi megvételét és behozatalát elegendő mértékű tevékenységnek minősítették. Amint azt az EUIPO helyesen megjegyezte, az a tény, hogy a Jackson Family Farms az Amerikai Egyesült Államokban telepedett le, és borait az egyesült királyságbeli forgalmazóján keresztül értékesíti, nem változtathatja meg a fellebbezési tanács azon megállapítását, miszerint a Jackson Family Farms rendelkezik „goodwill”-lel az Egyesült Királyságban.

59 Ráadásul a nemzeti ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az ügyfélkör egyaránt magában foglalja azokat a személyeket, akik közvetlen szerződéses kapcsolatban állnak a jellegbitorlási keresetet előterjesztő féllel, illetve azokat is, akik az utóbbi áruit közvetett módon vásárolják meg (a Court of Appeal [England & Wales], Civil Division [fellebbviteli bíróság, Anglia és Wales, polgári tanács] Anheuser-Busch Inc. kontra Budějovický Budvar NP határozata [1984] F.S.R. 413, 415 CA; lásd még: 2015. november 18-i HALAL MALAYSIA ítélet, T-508/13, EU:T:2015:861, 67. és 75. pont).

60 Így a közvetítő felek, vagyis a nagykereskedők, az importőrök és a kiskereskedők, akik a Jackson Family Farms termékeit megvásárolják, akárcsak a végső fogyasztók, a Jackson Family Farms azon ügyfeleit képezik, akiknek a körében ez utóbbi e „goodwill”-re szert tett. E tekintetben a fenti 54. pontban említett számlák alkalmasak a Boutinot-nál fennálló „goodwill” meglétének tanúsítására, amely egy olyan ügyfél, amely tevékenységeit a bor-nagykereskedelem területén végzi, és továbbértékesíti a Jackson Family Farms termékeit.

61 Ami a végső fogyasztók körében megszerzett „goodwill”-t illeti, amint azt az EUIPO helyesen megjegyzi, logikusan feltételezhető, hogy a termékeket a végső fogyasztók részére értékesítették, hiszen ha nem ez lett volna az eset, a nagykereskedő nem rendelt volna további szállítmányokat e termékekből, amint azt a szolgáltatott bizonyítékok alátámasztják.

62 A felperes végül azt állítja, hogy a Boutinot részére kiállított számlák nem tekinthetők pusztán az értékesítést igazoló példáknak, ahogyan azt a fellebbezési tanács vélte, ami ellentétes a Törvényszék 2013. október 23-i Dimian kontra OHIM – Bayer Design Fritz Bayer (Baby Bambolina) ítéletével (T-581/11, nem tették közzé, EU:T:2013:553), és a Jackson Family Farms által ezenfelül szolgáltatott belső iratok igen csekély bizonyító erővel rendelkeznek.

63 Amint azt a fellebbezési tanács helyesen megjegyzi, a valamely féltől származó nyilatkozatnak csak akkor lehet bizonyító erőt tulajdonítani, ha azt más bizonyítékok is megerősítik (2009. május 13-i Schuhpark Fascies kontra OHIM – Leder & Schuh [jello SCHUHPARK] ítélet, T-183/08, nem tették közzé, EU:T:2009:156, 39. pont).

64 E tekintetben a fellebbezési tanács köteles az EUIPO elé terjesztett összes bizonyíték átfogó értékelését elvégezni.

65 Ugyanis nem zárható ki, hogy a bizonyítékok egy csoportja alapján megállapíthatók a bizonyítani kívánt tények, miközben ha e bizonyítékokat egyesével, egymástól elkülönítve vennék figyelembe, akkor azok eredménytelenek lennének e tények helytállóságának igazolásához (2008. április 17-i Ferrero Deutschland kontra OHIM ítélet, C-108/07 P, nem tették közzé, EU:C:2008:234, 36. pont; 2010. december 9-i Golden Elephant Brand ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 104–107. pont).

66 A jelen esetben a belső értékesítési jelentéseket – amelyek feltételezhetően a Jackson Family Farmstól származnak – más bizonyítékok is megerősítik. Például a 2010 szeptemberétől 2011 novemberéig terjedő időszakra vonatkozó belső értékesítési jelentést, a BYRON márkanevű borok értékesítésére vonatkozóan, amely összesen 2130 üveget sorol fel tételesen, amelyeket többek között a londoni a Harrods üzletház részére értékesítettek, megerősíti a „meetup.com” weboldal 2011 májusi online meghívója a Harrods üzletházban tartandó borkóstolóra, illetve a Harrods weboldaláról származó „screen shot” felvételek.

67 Hasonlóképpen, bár a Boutinot 2010-ből származó katalógusa, amely BYRON márkájú borokat kínál értékesítésre, nem bizonyítja, hogy e BYRON márkájú borok valóban értékesítésre kerültek, e bizonyíték, a Boutinot részére kiállított négy számlával együtt vizsgálva, arra utal, hogy e társaság harmadik személyek részére BYRON márkájú borokat értékesített.

68 A fellebbezési tanács tehát helyesen állapította meg, hogy a benyújtott számlák és más iratok – amelyek magukban foglalták a Boutinot-nak az egyesült királyságbeli kiskereskedők, éttermek és szállodák részére történt értékesítésére vonatkozó jelentéseit, valamint folyóiratokból származó kivonatokat és más információkat az interneten BYRON márkanéven hirdetett és értékesített borokról, amelyeket egyesült királyságbeli ügyfélkör részére szántak – együttes vizsgálata lehetővé tette annak megállapítását, hogy a Jackson Family Farms a releváns időpontban jelentős kereskedelmi tevékenységet folytatott a BYRON márkanéven értékesített borokat illetően, aminek következtében ezen időpontban már rendelkezett „goodwill”-lel.

– A Jackson Family Farms piaci részesedéséről

69 A felperes arra hivatkozik, hogy a Jackson Family Farms egyesült királyságbeli értékesítéseinek csekély volumene, valamint minimális piaci részesedése alapján – amely a számításai szerint 2011/2012-ben 0,0001234% körül lehetett – a „goodwill” fennállásának hiánya állapítható meg.

70 Az EUIPO cáfolja a felperes érveit.

71 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a jellegbitorlási kereset a „goodwill” védelmét szolgálja, a vállalkozás méretétől függetlenül. Pusztán az a tény, hogy a jellegbitorlási keresetet indító fél tevékenysége elenyésző mértékű, önmagában nem képezi akadályát annak, hogy rendelkezzen bizonyos „goodwill”-lel (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 3-13. pont).

72 Ily módon a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (legfelsőbb bíróság [Anglia és Wales], kancelláriai kollégium) Stannard kontra Reay (1967) R.P.C. határozata alapját képező ügyben a bíróság úgy ítélte meg, hogy egy sült krumplit és sült halat árusító mozgóbódé, amely hetente 129 és 138 GBP közötti üzleti forgalmat bonyolított, körülbelül háromhetes tevékenységével „goodwill”-re tett szert (2010. december 9-i Golden Elephant Brand ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 110. pont).

73 A High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (legfelsőbb bíróság [Anglia és Wales], kancelláriai kollégium) Jian Tools for Sales kontra Roderick Manhattan Group ([1995] F.S.R. 924, 933) határozata alapját képező ügyben egy amerikai vállalkozás által 127 darab szoftver egyesült királyságbeli értékesítését elegendőnek minősítették (2010. december 9-i Golden Elephant Brand ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 114. pont).

74 *A fortiori*, a jellegbitorlási keresetet indító fél tevékenységének a piac egészéhez viszonyított aránya nem meghatározó szempont (a Court of Appeal [England & Wales] [Civil Division] [fellebbviteli bíróság] [Anglia és Wales] [polgári tanács] Lumos Skincare Ltd kontra Sweet Squared Ltd és társai határozata [2013] EWCA Civ 590).

75 Így akár egy igen korlátozott kereskedelmi tevékenység is elegendőnek minősülhet a „goodwill" megteremtéséhez (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 3–64. pont).

76 Ha a jellegbitorlási keresetet indító fél nem az Egyesült Királyságban telepedett le, legalább annyit bizonyítania kell, hogy van az Egyesült Királyságban egy vagy több ügyfele (a High Court of Justice [England & Wales], Chancery Division [legfelsőbb bíróság, Anglia és Wales, kancelláriai kollégium] Jian Tools for Sales kontra Roderick Manhattan Group határozata, [1995] F.S.R. 924, 925), és nem csupán hírnévnek örvend az Egyesült Királyságban (a Supreme Court of the United Kingdom [legfelsőbb bíróság, Egyesült Királyság] Starbucks [HK] Ltd és társa kontra British Sky Broadcasting Group Plc és társai ítélete, [2015] UKSC 31).

77 A nemzeti ítélkezési gyakorlatból – amelyet a Törvényszék hasonló ügyekben (2010. december 9-i Golden Elephant Brand ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505; 2015. november 18-i HALAL MALAYSIA ítélet, T-508/13, EU:T:2015:861) korábban már alkalmazott – tehát az derül ki, hogy még a kisvállalkozások is rendelkezhetnek „goodwill"-lel.

78 Jelen esetben, amint az a megtámadott határozatból kiderül, a Jackson Family Farms 728 doboz bort értékesített BYRON márkanévvel a Boutinot részére, 2011-ben, körülbelül 45 000 USD értékben, és nem 30 000 USD értékben, ahogyan azt a felperes állítja.

79 Figyelembe véve a Jackson Family Farms által szolgáltatott belső értékesítési jelentéseket is, ez utóbbi ezenfelül más egyesült királyságbeli ügyfelek számára is értékesített 2130 palack bort BYRON márkanévvel, 2010 szeptembere és 2011 novembere között, csak 2011 májusában és júniusában összesen körülbelül 3800 GBP értékben, és nem 6800 GBP értékben, ahogyan azt az EUIPO állítja, amely tévedésből figyelembe vette a 2011 május–júniusi értékesítési jelentésben szereplő, a BYRON márkanéven értékesített boroktól eltérő márkájú borok értékesítéseit is.

80 Bár kétségtelen, hogy azok az értékesítések, amelyeket a Jackson Family Farms által szolgáltatott bizonyítékok tanúsítanak, csekély mennyiségűeknek tekinthetők, ez utóbbi mindazonáltal rendszeresen értékesített bort a korábbi védjeggyel az Egyesült Királyságban (2011-ben több mint 700 dobozt), az európai uniós védjegy bejelentését megelőzően legalább egy éven keresztül.

81 Figyelemmel az e kérdésben irányadó nemzeti ítélkezési gyakorlatra, a fellebbezési tanács tehát helyesen állapította meg, hogy a Jackson Family Farms jelentős kereskedelmi tevékenységet folytatott az Egyesült Királyságban a BYRON márkanév alatt értékesített borokat illetően a releváns időpontban, és ennek következtében a BYRON ábrás védjegy európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem benyújtása (védjegybejelentés) időpontjában már rendelkezett „goodwill"-lel.

– A „goodwill” folyamatos fennállásáról

82 A felperes egyébként vitatja a British Airways által kínált borok 2012. decemberi listájának relevanciáját, mivel az „egy (több mint hat hónappal) későbbi időpontra vonatkozik, mint a felszólalás benyújtása”.

83 A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 19. szabálya (2) bekezdésének d) pontja úgy rendelkezik, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján felszólalást előterjesztő félnek nem csak a korábbi jog megszerzésére és oltalmi hatályára, hanem az említett jog folyamatos fennállására is bizonyítékot kell szolgáltatnia.

84 Ez általában azt jelenti, hogy a szóban forgó megjelölést a felszólalás előterjesztése időpontjában is használni kell (lásd analógia útján: 2013. október 23-i Baby Bambolina ítélet, T-581/11, nem tették közzé, EU:T:2013:553, 26. és 27. pont).

85 A fellebbezési tanács nem a „goodwill” megszerzésének értékelése céljából vette figyelembe a British Airways által kínált borok listáját, amelyet, amint arra a fenti 53. pontban emlékeztettünk, az azon európai uniós védjegy bejelentésének időpontja vonatkozásában kell értékelni, amellyel szemben a felszólalást előterjesztették, hanem a korábbi jognak a felszólalás időpontjában vett folyamatos fennállásának értékelése céljából.

86 Itt az a kérdés merül fel, hogy még ha a „goodwill”-t az európai uniós védjegy bejelentése előtt meg is szerezték, a felszólalást mint megalapozatlant el kell-e utasítani amiatt, hogy a felszólaló nem bizonyította, hogy e jog a felszólalás időpontjában már (kellő idő óta) folyamatosan fennállt.

87 E tekintetben a fellebbezési tanács a felszólalás időpontjában való folyamatos fennállás megállapításához nem csupán a British Airways által kínált borok listájára, hanem arra a tényre is támaszkodott, hogy a felszólaló által szolgáltatott egyéb bizonyítékok a vitatott védjegy bejelentésének időpontjához viszonylag közeli dátummal rendelkeztek.

88 Az Egyesült Királyság ítélkezési gyakorlata szerint a „goodwill” túlélheti a tevékenység szünetelését is (a Judicial Committee of the Privy Council [Magánjogi Tanács Jogi Bizottsága, Egyesült Királyság] Star Industrial kontra Yap Kwee Kor határozata, [1976] F.S.R. 256 PC), még olyan esetben is, ha maga e szünetelés is több évig tart (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 3–223. és azt követő pontok).

89 Ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel azt kell megállapítani, hogy a jelen esetben, még ha a Jackson Family Farms tevékenysége meg is szakadt volna a vitatott védjegy bejelentése és a felszólalás időpontja közötti időszakban, az e két időpont közötti intervallum akkor sem volt elég hosszú ahhoz, hogy a „goodwill” pusztán az idő múlása miatt megszűnjön.

90 Ebből az a következtetés vonható le, hogy a vitatott védjegy bejelentése időpontjában – vagyis 2012. január 23-án – már megszerzett „goodwill” még öt hónappal később, a felszólalás 2012. július 21-én történt benyújtásának időpontjában is fennállt.

– A sajátos és megkülönböztető jellegzetességek hiányáról

91 Az egyetlen jogalap első részében, amely a lajstromozatlan BYRON védjegy egyesült királyságbeli „goodwill”-jének meglétével kapcsolatos, a felperes az előbbieken felül – a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales], polgári tanács) Diageo North America kontra InterContinental Brands határozata [2010] EWCA Civ 920, a továbbiakban: Vodkat határozat] és a House of Lords [Lordok Háza] Erven Warnink BV kontra J Townend & Sons [Hull] Ltd határozata [(1979) A.C. 731, a továbbiakban: Advocaat határozat] alapján – arra hivatkozik,

hogy a „goodwill”-re vonatkozó feltétel nem teljesül, főként azért, mert a Jackson Family Farms nem bizonyította, hogy terméke olyan sajátos és megkülönböztető jellegzetességekkel rendelkezik, amelyek a fogyasztót annak megvásárlására ösztönöznék. Épp ellenkezőleg, termékének kissé magas ára és átlagos minősége arra utal, hogy ez utóbbi nem egy megkülönböztethető és ilyenként felismerhető áru. A felperes ezenfelül azt állítja, hogy a megtámadott határozatban maga a fellebbezési tanács is utalt egy, a sajátos és megkülönböztető jellegzetességekre vonatkozó feltételre.

92 Az EUIPO szerint a felperes ily módon a jellegbitorlási kereset ún. „kiterjesztő” formájára alapítja érvelését. Ez viszont téves érvelés, mivel a Jackson Family Farms a felszólalását e kereset „klasszikus” formájára alapította.

93 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a bitorlás mint bűncselekmény sokféle esetet foglal magában.

94 Amint azt az EUIPO helyesen megjegyzi, a jellegbitorlás „klasszikus” formája szerint a jellegbitorlási keresetben megjelölt alperes azzal téveszti meg a fogyasztókat áruinak kereskedelmi származását illetően, hogy azt a képzetet kelti, hogy termékei a keresetet indító felperestől származnak. E megtévesztő bemutatás általában abban áll, hogy az alperes a felperes megkülönböztető megjelölését használja (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 1–16., 5–8., 7–35., 7–163., 8–1. és 8–8. pont).

95 Ezzel szemben a jellegbitorlás „kiterjesztő” formája szerint, amelyet az Advocaat határozat vagy a Vodkat határozat jól illusztrál, az alperes az áruinak származását vagy jellegét illetően azzal téveszti meg a fogyasztókat, hogy megtévesztő módon úgy mutatja be azokat, mint egy meghatározott régióból származókat, vagy mint sajátos jellemzőkkel, illetve összetétellel rendelkezőket. E megtévesztő bemutatás megvalósulhat leíró jellegű vagy szokásos megnevezések használatával, amelyek nem helytállóan írják le az alperes termékeit, és azt a képzetet keltik, hogy olyan jellegzetességgel vagy tulajdonsággal rendelkeznek, amelynek valójában híján vannak (például a „Vodkat” szó használata olyan típusú italokra, amelyek nem minősülnek vodkának) (Advocaat határozat és Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 7–161., 7–166. és 7–281. pont).

96 A felszólalási osztályhoz 2012. december 31-én benyújtott kérelmében a Jackson Family Farms arra hivatkozott, hogy jelen esetben ügyfelei nem hihettek mást, mint azt, hogy a felperes által kínált áruk az ő termékei. Ezen állítás alátámasztására a Jackson Family Farms a 2010. december 9-i Golden Elephant Brand ítélet (T-303/08, EU:T:2010:505, 132. és 148. pont) alapját képező ügyre hivatkozott, amely a jellegbitorlás „klasszikus” formájának egyik esete volt.

97 Mivel a Jackson Family Farms soha nem állította, hogy a felperes termékei azt a képzetet keltenék, hogy valamely olyan jellegzetességgel rendelkeznek, amelynek valójában híján vannak, hanem csupán azt, hogy ügyfelei azt hihetik, hogy a felperes által kínált termékek az ő termékei, a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban helyesen alapította érvelését a jellegbitorlási kereset „klasszikus” formájára, annak megállapításával, hogy a felperes termékei összetéveszthetők a Jackson Family Farms termékeivel.

98 E tekintetben, ellentétben a felperes által állítottakkal, az arra való utalás a megtámadott határozatban, hogy a felszólalónak kell bizonyítania, hogy „termékei valamely megkülönböztető elem segítségével ismerhetők fel”, nem minősül sajátos és megkülönböztető jellegzetességekre vonatkozó feltételre való hivatkozásnak. Ahhoz, hogy fennálljon a megtévesztő bemutatás esete, az szükséges, hogy a jellegbitorlási keresetet indító fél által használt megjelölést a közönség úgy észlelje, mint az ő termékeinek megkülönböztető jelölését (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 1–24., 3–11., 8–2. és 8–9. pont). Márpedig a megjelölések e megkülönböztető képessége nem tévesztendő össze a termékek

„felismerhető és megkülönböztető tulajdonságaival”, amelyre az Advocaat határozat utal. Hangsúlyozni kell, hogy a BYRON megjelölés megkülönböztető képessége, amelynek a megtévesztő bemutatással kapcsolatos feltételt illetően jelentősége van, a jelen esetben nem vitatott.

99 Mindenesetre a jellegbitorlási kereset „kiterjesztő” formája alkalmazásának nem volt helye a jelen esetben. Ugyanis, szemben a „vodka” vagy a „champagne” szavakkal, a „byron” szó nem képez olyan leíró jellegű vagy szokásos megnevezést, amely a termék földrajzi származására vagy összetételére utalna. A megtévesztő bemutatás a jelen esetben a használt megjelölések közötti hasonlósággal kapcsolatos, és nem azzal a ténnyel, hogy a felperes azt állította volna, hogy termékei valamely olyan tulajdonsággal rendelkeznek, aminek valójában híján vannak.

100 Így tehát nem volt helye azt vizsgálni, hogy a Jackson Family Farms termékeire olyan „felismerhető és megkülönböztető tulajdonságok” jellemzők-e, mint például valamely konkrét helyről való származás vagy összetétel.

101 Következésképpen az a tény, hogy a fellebbezési tanács a felszólalást arra az esetre figyelemmel értékelte, hogy az a jellegbitorlás „klasszikus” formáján alapul, a felperes szempontjából nem lehetett negatív kihatással a tények és bizonyítékok értékelésére a jelen ügyben.

102 Ráadásul a Vodkat határozat azt állapította meg, hogy a „kiterjesztő” jellegbitorlási kereset nem csak azon termékek esetére van fenntartva, amelyeknek a minőségét a fogyasztók kiválónak találják, hanem a szerényebb minőségű termékekre is vonatkozhat, amelyek szintén rendelkezhetnek „goodwill”-lel (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 7–190. pont). Mindenesetre a felperes által a Jackson Family Farms termékeinek alacsonyabb árára és átlagos minőségére vonatkozóan felhozott érvek így hatástalanok.

103 A jellegbitorlás „klasszikus” – és nem „kiterjesztő” – formájának alkalmazásával a fellebbezési tanács tehát nem vétett olyan jellegű hibát, amely kétségbe vonhatná a megtámadott határozat jogszerűségét.

Az egyetlen jogalapnak a „goodwill” megszerzésével kapcsolatos második részéről

104 A felperes arra hivatkozik, hogy még ha a lajstromozatlan BYRON védjegy az Egyesült Királyságban „goodwill”-re tett is szert, az nem a Jackson Family Farm-ot illeti, hanem a Boutinot bornagykereskedést.

105 Az EUIPO cáfolja a felperes érveit.

106 Az arra kiható tényezők, hogy kit illetnek a „goodwill”-lel kapcsolatos jogok, a következők: ki felel a termékek minőségéért és a közönség kit tekint felelősnek (a House of Lords [Lordok Háza] T. Oertli A.G. kontra E. J. Bowman [London] LD. és társai határozat, [1959] R.P.C. 1, 7 HL].

107 Ahhoz, hogy valamely megjelölés oltalomban részesüljön, az a fontos, hogy a közönség szemében a megjelölés arra utaljon, hogy a termékek minősége egyetlen vállalkozás felelősségi körébe tartozik, még akkor is, ha a közönség nem ismeri e vállalkozás nevét. Az a kérdés, hogy kit illet a „goodwill”, általában ténykérdés, és nincs olyan vélelem, amely szerint a „goodwill”-lel inkább a külföldi gyártó rendelkezik, semmint a brit forgalmazó (a High Court of Justice [England & Wales], Chancery Division [legfelsőbb bíróság, Anglia és Wales, kancelláriai kollégium] MedGen Inc kontra Passion for Life Products Ltd határozata, [2001] F.S.R. 30). Főszabály szerint a „goodwill” az importált termékek beazonosítható külföldi beszállítóját illeti, és nem az importőrt (Wadlow, C., *The Law of Passing-Off: Unfair Competition by Misrepresentation*, 5. kiadás, Sweet & Maxwell, London, 2016, 3–136. és 3–158. pont).

108 Általában véve a védjegy funkciója az áru kereskedelmi származásának jelölése, vagyis azok gyártójának, és nem azok értékesítőjének a jelölése. A jelen esetben a Jackson Family Farms gyakorolta az ellenőrzést a termékek gyártása és a minősége felett. Valószínű, hogy a közönség a Jackson Family Farmsot – mint a borok gyártóját – tekintette azok előállításáét és minőségéért felelősnek.

109 A Boutinot-katalógus egyértelműen elkülönítette egymástól az általa értékesítésre kínált különféle borokat, azok ára, földrajzi származása és gyártója alapján. A vásárlók tehát szabadon választhattak a borok közül e szempontok alapján. Még ha a Boutinot volt is a Jackson Family Farms egyetlen forgalmazója az Egyesült Királyságban, akkor is az előbbit kell a „goodwill” jogosultságnak tekinteni. Ugyanis a Boutinot-katalógus világosan elkülönítette a Jackson Family Farms termékeit – nevük és származásuk feltüntetésével – a Boutinot által értékesített többi terméktől. Közelebbről, a Jackson Family Farms által becsatolt két Boutinot-katalógusban egyes, látszólag a Boutinot által gyártott borok világosan ilyenként vannak feltüntetve, ami azt jelenti, hogy a többi bort nem a Boutinot gyártja, hanem olyan termelők, mint például a Jackson Family Farms.

Az egyetlen jogalapnak a korábbi BYRON európai uniós védjegy oltalma megszűnésével kapcsolatos harmadik részéről

110 Azon következtetésének alátámasztására, miszerint a Jackson Family Farms nem szerezhette meg a „goodwill”-t a BYRON védjegy tekintetében az Egyesült Királyságban, a felperes arra hivatkozik, hogy az a tény, hogy a Jackson Family Farms hagyta megszűnni a korábbi BYRON európai uniós védjegy oltalmát 2007-ben, azt mutatja, hogy nem volt kereskedelmi érdekeltsége Európában.

111 A felperes szerint ugyanis – anélkül, hogy ezt az EUIPO vitatná – a BYRON védjegynek, amelynek jogosultja a Byron Vineyard & Winery, Inc. volt, és amelyet európai uniós védjegyként lajstromoztak, 2007-ben – egy évvel azután, hogy a Jackson Family Farms felvásárolta a Byron Vineyard & Wineryt – megszűnt az oltalma.

112 Ezen érv nem áll ellentmondásban azzal a ténnyel, hogy a lajstromozatlan BYRON védjegy által keletkeztetett, és a Jackson Family Farms által megszerzett „goodwill” fennállt.

113 Ugyanis a felszólalás a korábbi lajstromozatlan BYRON védjegyet alapult, és nem a korábbi BYRON európai uniós védjegyen.

114 Emlékeztetni kell ezenfelül arra is, hogy léteznek lajstromozatlan védjegyek, amelyek a tagállamok némelyikében történő használatuk révén tesznek szert legitimitásra. E megjelölések, amelyek valamely áru vagy szolgáltatás kereskedelmi származását jelölik, úgy működnek, mint a védjegyek. A 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése elismeri a tagállamokban fennálló ilyen jogok meglétét, és lehetőséget biztosít a lajstromozatlan védjegyek jogosultjai számára arra, hogy megakadályozzák valamely európai uniós védjegy lajstromozását, ha e jogok alkalmasak az ilyen védjegy használatának megakadályozására a vonatkozó nemzeti szabályozás értelmében.

115 Az a kérdés tehát, hogy a valamely nemzeti jog oltalma alatt álló lajstromozatlan védjegyet korábban lajstromozták-e európai uniós védjegyként vagy sem, lényegtelen.

116 Jelen esetben, amint azt az EUIPO helyesen megjegyzi, a korábbi BYRON európai uniós védjegy oltalmának megszűnése nem képezte akadályát annak, hogy a Jackson Family Farms használja a lajstromozatlan védjegyet, és e használat révén „goodwill”-re tegyen szert.

117 Mivel a Jackson Family Farms az európai uniós védjegy bejelentése időpontjában már megszerezte a kellő „goodwill”-t, a korábbi BYRON európai uniós védjegy oltalmának megszűnése nem képezi akadályát annak, hogy a Jackson Family Farms jellegbitorlási kereset indításával megvédje lajstromozatlan jogát.

118 Az a tény tehát, hogy a korábbi BYRON európai uniós védjegy oltalma megszűnt, nem áll ellentmondásban azzal, hogy a Jackson Family Farms megszerezte a lajstromozatlan BYRON védjegy által keletkeztetett „goodwill”-t.

A megtévesztő bemutatással és a jogsértéssel kapcsolatos kérdésekről

119 Az Egyesült Királyság joga szerinti jellegbitorlás „klasszikus hármasát” képező két utolsó feltétel egyrészt a későbbi védjegy jogosultja által történő megtévesztő bemutatással, másrészt a „goodwill” sérelmével kapcsolatos.

120 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács azt a következtetés vonta le, hogy e két feltétel teljesült: figyelemmel a szóban forgó termékek azonosságára és a megjelölések között fennálló hasonlóságokra, a felperes termékei összetéveszthetők a Jackson Family Farms termékeivel, és a megtévesztő bemutatás sérelmet okozhat ez utóbbinak.

121 Hangsúlyozni kell, hogy bár a felperes azt állítja, hogy „a »klasszikus hármas« egyik feltétele sem teljesül[t]”, nem hozott fel részletes érveket a jellegbitorlás „klasszikus hármasát” képező feltételek közül a másodikat és a harmadikat illetően, vagyis a megtévesztő bemutatást és a jogsértést illetően, csupán e bitorlás „klasszikus hármasának” első feltételére, nevezetesen a „goodwill”-re vonatkozóan.

122 A felperes által a megtévesztő bemutatást és a jogsértést illetően előterjesztett érvek hiányában tehát helyben kell hagyni a fellebbezési tanács azon következtetését, miszerint figyelemmel a szóban forgó termékek azonosságára és a megjelölések között fennálló hasonlóságokra, a felperes termékei összetéveszthetők a Jackson Family Farms termékeivel, és a megtévesztő bemutatás sérelmet okozhat ez utóbbinak.

123 A fentiek egészéből eredően, mivel a felperes által hivatkozott egyetlen jogalap megalapozatlan, a felperes első kereseti kérelmét, és ennek következtében a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

124 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

125 Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék Nelson Alfonso Egüedet kötelezi a költségek viselésére.

Pelikánová Valančius Öberg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. július 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei 2

A felek kereseti kérelmei 3

A jogkérdésről 4

A felperes kérelmei második részének elfogadhatóságáról 4

Az ügy érdeméről 4

Előzetes észrevételek 4

– A hivatkozott megjelölésre irányadó tagállami jogra való visszautalásról 4

– A helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban történő használat és a „goodwill” közötti kapcsolatról 6

Az egyetlen jogalapnak a lajstromozatlan BYRON védjegy „goodwill”-jének egyesült királyságbeli fennállásával kapcsolatos első részéről 7

– A Jackson Family Farms által előterjesztett bizonyítékok elégtelenségéről 7

– A Jackson Family Farms piaci részesedéséről 10

– A „goodwill” folyamatos fennállásáról 12

– A sajátos és megkülönböztető jellegzetességek hiányáról 12

Az egyetlen jogalapnak a „goodwill” megszerzésével kapcsolatos második részéről 14

Az egyetlen jogalapnak a korábbi BYRON európai uniós védjegy oltalma megszűnésével kapcsolatos harmadik részéről 15

A megtévesztő bemutatással és a jogsértéssel kapcsolatos kérdésekről 16

A költségekről 16